

Beste Marine vrienden,

De kerstbomen zijn alweer opgeruimd maar toch maak ik van deze gelegenheid gebruik om

U allen en uw geliefden een mooi, gezond en liefdevol 2019 toe te wensen.

Een nieuw jaar met nieuwe kansen, nieuwe vooruitzichten en nieuwe wensen ligt weer voor ons maar onze kansen worden kleiner en de vooruitzichten minder en ook onze wensen worden minder of specifieker in tegenstelling tot onze herinneringen, die stapelen zich steeds meer op en gaan een grotere rol spelen in onze gedachtenwereld. Oude mensen worden vaak emotioneler maar meer nog blijkt dat de tijd de scherpe kantjes eraf haalt.

“Nieuw Guinea, de mooiste tijd van mijn leven,” is een kreet die ik vaak hoor en ook zelf zo ervaar hoewel ik me nog heel goed herinner dat ik daar destijds heel anders over dacht.

Altijd zweten, rooie hond en ringpier, aan dek in de regen slapen, steeds weer alarm en kakkerlakken in je brood, het zijn zo maar enkele dingen die wij allemaal dagelijks meemaakten en toch was het een prachtige tijd die ik niet had willen missen.

Anderhalf jaar voor een leven lang mooie herinneringen!

Wij wensen dat iedereen het komende jaar daar aan toe kan voegen.

Jan en Noortje.

Personalia:

Tot onze grote spijt is een van onze trouwste reünie bezoekers ons ontvallen;
Oud Kpl. Seiner Han Altewischer is op 26 sept. 2018 op 84 jarige leeftijd overleden.
Han was al aan het tobben en op de laatste reünie heeft zijn dochter hem nog vergezeld ter ondersteuning.

Wij zullen zijn eeuwige lach gaan missen en wensen Annie en de kinderen Veel sterkte met dit grote verlies.

Op 17 dec .jl. is ook onze oud Kwmr. Willem Vink overleden.
Willem was een zeeman in hart en nieren en tevens een van de kwartiermeesters die zijn vrouw had laten overkomen naar N. Guinea.

Willem werd 84 jaar.
2 jaar geleden heeft Willem voor de eerste en laatste keer onze reünie bezocht maar na zo lange tijd was er te weinig herkenning.

Voortgang van Evertsen reünies.

We zullen ons allemaal nog wel herinneren hoe na mijn “afscheid” op de laatste reünie Thijs Bakker het woord nam en aankondigde om samen met Jan Dirksen en Piet Roofs de organisatie over te nemen en voor continuering van de Evertsen reünies te willen gaan zorgen.

Natuurlijk heb ik meteen mijn medewerking toegezegd; dit was immers het probleem, er was geen vervanger als mij iets overkwam.

In de week na de reünie belde Thijs mij al maar ik zat midden in een verbouwing en dus werd het even uitgesteld. Daarna kreeg Noortje een hersenontsteking en ik een ongelukje met loog waardoor mijn slokdarm verbrandde en lagen we samen op de I. C.

De verbouwing liep uit en ook de hete zomer zorgde voor vertraging maar uiteindelijk op 19 december kwamen we bij elkaar om de zaken door te spreken.

Een kleine reünie maar na wat “sterke” verhalen werd er toch een begin gemaakt met de voorlopige taakverdeling. Allereerst moet de “bestuurswisseling” geregeld worden bij het Veteranen Instituut, waarvoor ik al contact heb opgenomen en nu op antwoord wacht.

Jan Dirksen zal de nieuwe Secretaris/ penningmeester worden en Piet Roofs de Voorzitter.

Thijs Bakker in het bestuur net zoals ikzelf, tijdelijk ter begeleiding.

Zodra het Veteranen Instituut de zaken geregeld heeft zal ik alle gegevens overdragen aan Jan en Piet en zal de volgende reünie(s) door hen geregeld worden.

T.z.t. zal dus het contact adres ook veranderen.

Afgesproken is om voorlopig op dezelfde voet door te gaan, dus om de 2 jaar en als locatie Bronbeek aan te houden.

Ook zullen de komende reünies weer in het vroege voorjaar gepland worden omdat dit de beste tijd is gebleken voor grootste opkomst.

Over het voortbestaan van de **Evertsen site** zal ik overleg plegen met de webmaster, Gijs Bonouvrie. We vinden het allemaal prachtig om een eigen site te hebben maar ook Gijs wordt een dagje ouder en heeft niet het eeuwige leven en hoe dan?

Hier volgt nog nader bericht over!

Ik heb aangegeven dat ik met de Nieuwsbrief zo lang mogelijk wil doorgaan.....

Ja, ik wil! Maarrrr het is niet de bedoeling dat dit een brief wordt waarin ik alleen mijn eigen ervaringen en meningen ventileer, er moet wat meer inbreng van buitenaf komen en ook tegengas mag natuurlijk.

Ik heb grote interesse in onze koloniale geschiedenis en dan speciaal de Grote oost en dan ontkom je er niet aan dat het verband groter wordt omdat ook de oorlog in de Pacific hierbij een grote, zo niet beslissende rol heeft gespeeld.

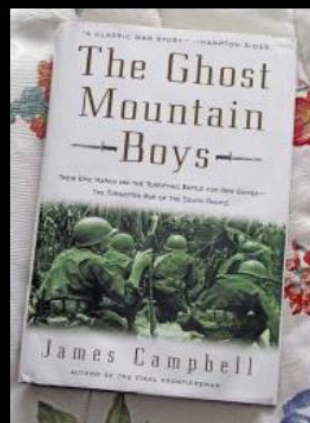
Zodoende kom ik regelmatig op internet leuke dingen tegen die raakvlak hebben met Nieuw Guinea en die ik kan gebruiken maar dat is niet de prioriteit: onze tijd , onze verhalen moeten erin.

Wat hulp van jullie is de enige manier om deze Nieuwsbrief in stand te houden.

Met nog een aantal koude weken in het vooruitzicht zou dat moeten lukken, toch?

Mocht er iemand zijn met dezelfde afwijking als ik dan hier een tip:

In the case of *The Ghost Mountain Boys*, I felt compelled to read the book as it was given to me by long-time (thirty-some years) friends and financial backers David and Lucy Springer of Brownsburg, Indiana.

David is a retired trucker turned farmer and a masterful and informed conversationalist. I always enjoy the time we can find to visit with them.

The Ghost Mountain Boys distinguishes itself from most WWII war tales (especially those written by American authors) in a few respects.

First, it pays little attention to the grand plans of Generals

Herinneringen van een kaartenpaai.

(5)

Velen van jullie hebben geen idee van wat dat nu precies is en daarom eerst enige uitleg: Voor navigatie hebben we een aantal zeekaarten nodig, detailkaarten van havens, complexe vaarroutes en de zgn. overzeilers. Kaarten die een groot gebied beslaan en waar de vaarroute in grote lijnen op wordt uitgezet en de bijbehorende koers in graden wordt aangetekend. Op die zeekaarten staan wrakken, betonningen, ondieptes etc. gedrukt maar er zijn altijd wijzigingen en die worden opgetekend in B.A.Z.'s (berichten aan zeevarenden) en de kaartenpaai verwerkt al die gegevens op de betreffende zeekaart.

Een precisiewerkje maar wel een waardoor je altijd met je neus op de kaarten zit en de omgeving goed in beeld hebt en kunt bestuderen. Ik realiseerde me jaren later pas dat de meesten aan boord zelden wisten waar we waren of zelfs geen idee van de omgeving hadden.

Natuurlijk hoorden daar ook de nodige boeken bij voor getijdetafels en sterrenwaarneming. Ook was er een grote ordner, de zgn. Nieuw Guinea Gids. Hierin werden aantekeningen opgeslagen van ervaringen of waarnemingen van onze eigen vloot.

Een voorval is me duidelijk bijgebleven; de Piet Heijn heeft in een eerdere term problemen gekregen met zijn verdamper, ergens ver aan de zuidkust en kreeg problemen met de

zoetwater voorziening. Dicht bij de kust is het schip voor anker gegaan en is er een ploeg de wal op gegaan om dikke bamboepijpen te hakken waarmee een pijpleiding van duizenden meters werd gemaakt om vanaf een waterval het schip van zoet water te voorzien.

Omdat er weinig communicatiemiddelen waren om bij onraad te waarschuwen werd een constructie bedacht waarbij bij betrouwbare kampongs op een open veldje een boomstam werd gelegd in 2 kruiselingse houten stellages. Als er ploppers in de buurt waren werd de boomstam uit de stelling getild en dwars op het veld gelegd. Twee keer per week vloog een Neptune een route over Nieuw Guinea om deze alarm stellages te belijken en bij onraad werd het dichtstbijzijnde Marineschip of marinierspatrouille gewaarschuwd.

Meerdere malen werd er alarm geslagen omdat bv.de benzine voor hun buitenboord - motoren op was maar ook voor een krokodillenplaag.

Tijdens de eerste wereldoorlog was Australisch Nieuw Guinea nog een Duitse kolonie. Een Duitse kruiser of slagschip (dit weet ik niet zeker meer) had zware averij opgelopen onder de waterlijn. Dit schip is toen een baai op Waigeo ingevaren en met eigen mankracht hebben zij die baai afgedamd en droog gepompt, in elk geval ver genoeg om de schade te herstellen en op eigen kracht verder te varen. Helaas heb ik dit verhaal op internet nooit bevestigd gekregen maar het maakte op mij wel indruk.

Waigeo was, evenals de rest van de Radja Ampat toch een gebied dat indruk maakte, (6 vooral wat natuur betreft.

Het verwondert mij ook niks dat dit momenteel toeristisch zeer in trek is bij duikers en bekend staat als het mooiste duikgebied ter wereld.

De Radjah Ampat

Op het kaartje zien we de Radja Ampat met Straat Selé. Komende van Biak gingen we meestal tussen Sorong en Doom door via Straat Selé naar de zuidkust, de route ongeveer zoals op de kaart. Hiervoor hadden we dus wel een detailkaart nodig maar dit was misschien wel het mooiste deel van Nieuw Guinea.

Ik probeerde hier altijd aan dek te zijn en het gebied doet me erg denken aan de beelden van Halong bay in Vietnam.

Halong Bay

Onder Straat Selé gingen we links voorbij de Mc Cluergolf langs de Pisang eilanden naar de zuidkust om daar te patrouilleren.

Straat Selé

Batanta

(8)

Op Batanta lag aan de westkust een Mariniersgroep verscholen in bivak dat we moesten bevoorraden. Helaas konden we de groep niet vinden dus werd de tamboer op de brug geroepen en met zijn trompet blies hij het deuntje: Blijf zitten waar je zit en verroer je niet!

Dit hielp maar het bivak lag zodanig in de modder dat we die hele avond met de sloep op en neer zijn gevaren om telkens een groepje mariniers bij ons te laten douchen om daarna met een koud biertje van een film te laten genieten op het helidek.

Gag en Gebé

De eilandjes Gag en Gebé zijn bij ons wel bekend. Gag was vooral bekend omdat het 't dichtst bij de Indonesische grens lag en er wel eens ploppers landden.

Wij hebben er met onze landingsdivisie ook nog eens een natte landing gehad waarbij Kwmr. Vink in de sloep zijn Uzi liet afgaan en ik, voor op het plecht liggend, al bijna een natte landing had voor we aan de kust waren.

Met mijn wachtmaatje, ben Campschroer, zijn we daar gaan zwemmen. Met de sloep naar het strandje waarbij de sloep door de hoge golfslag bijna op het strand werd geworpen.

Terugkerend lag de sloep een stuk uit de kust te wachten maar Ben had maar net zijn verplichte 100 mtr. zwemmen gehaald en raakte ietwat in paniek door de golven die door zijn naar lucht happende mond naar binnen spoelden. Gelukkig had hij toen een stevige baard waaraan ik zijn hoofd boven water kon houden en hem richting sloep kon brengen.

Pulu Pisang

Nusela; de voormalige Pisangeilanden. Blijkbaar klonk Pisang te Indonesisch en werd de nomenclatuur erbij gehaald om de eilanden een wat deftiger naam te geven.

Misool

Misool, het wat grotere eiland tegenover Ceram is ook bekend om de mariniers bivakken. In onze tijd is daar een sgt. der Mariniers eens verdwaald en weken later, geheel verward, teruggevonden. Ik herinner me dat er toen grote zoektochten op touw gezet werden. Hier zag ik voor het eerst een model bivak, compleet met balé balé's en omgeleid riviertje om bier te koelen. Zelfs een kleine duikplank ontbrak er niet. Zo zag je mariniers ook eens van een andere kant en kreeg je wel respect.

. Balé balé = een soort (stapel) bed van bamboe staken waardoor je van de grond ligt. Hierover hingen zij hun klamboe's.

ECO resort op Waigeo.

Misool

Toerisme op radja Ampat

Duikschool op Misool

De Kaartenpaai

22. Een condoomcursus in Papoea

In dit cliché profiteren de Papua's van een demonstratie over het gebruik van condooms in de open markt van de hoofdstad.

Die gezichten zeggen genoeg!

Door onderstaande link te selecteren en via rechts klikken "hyperlink openen" te klikken Krijgt U het boek "land van de Papoeas" te zien en kunt u het ook lezen.
Zeer interessant boek!

https://issuu.com/theoikos/docs/in_het_land_van_de_papoea_s_2015

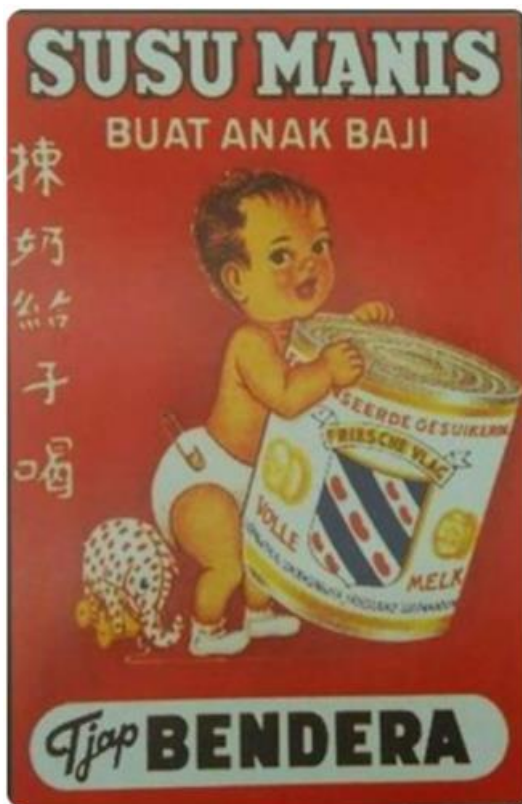
<https://www.antoniniphotography.com/p718978244>

bovenstaande link is een reisverslag Biak van oud KL'er met veel foto's

Ik vrees dat onze Bucket list in de loop der jaren ook wel wat aangepast is?

Een Volkswagen uit de jaren vijftig.
Iemand met passie voor Nieuw Guinea?

Zoete Melk...

Verdund met ijswater hebben wij die vaak gedronken.

Wist U dat als je dit blikje zo'n 55 minuten in een pannetje water, net tegen de kook aan houdt, U er een blikje heerlijke karamel aan over houdt?

Heerlijk op een taartbodem of op de boterham.

Dulche de Leche.

Een Italiaanse lekkernij:

300 gr. Slagroom lobbig kloppen en het langzaam door het blikje melk spatelen. Er een zakje espressokoffie dooimen en in een schaal overdoen. Daarna min. 6 uur in de vriezer laten opstijven en je hebt een heerlijk dessert ijs.

Zo zie je maar.....

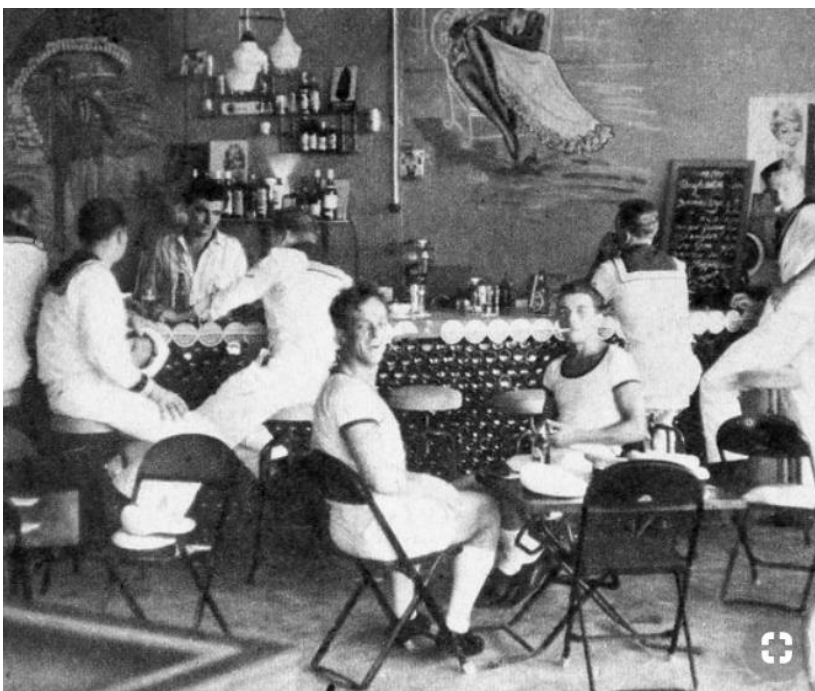

Hier hoef ik vermoedelijk geen recepten van te geven....?

Bob Manokwari met zijn vrouw

Deze schavuit is bijna bij iedereen wel bekend en heeft later nog een café gehad in Den Helder.

Deze “flessenbar” uit Biak moet ook nog wel herkenbaar zijn.

De Meerpaal Biak

Indisch- wat en hoe

2 december · 🌐

Het is maar een weet.....

Bintang zijn sterren en bulan is maan
Lari is lopen en berdiri is staan,
Laut is zee en bumi de aarde
Curi is stelen en harga (nilai) is waarde,
Nyanyi is zingen en kata is zeggen
Cari is zoeken en taruk is leggen,
Binatang is beest en hewan het dier.
Sunyi is stilte en ramai vertier,
Toko is winkel en buka is open
Minta is vragen en beli is kopen,
Ribut is herrie en tiang een paal
Minum is drinken en semua allemaal.
Air is water en roti is brood
Hidup is leven en mati is dood
Mulut is mond en batu is steen
Angjing is hond en kaki is been,
Kuda is paard en kucing een kat
Apa is wat en tikus een rat,

Bisu is stom en dengar is horen
Leher is hals en kuping de oren,
Rajin is vlijtig en ngantuk is slaap
Kelapa is klapper en monyet een aap.
Rumah is huis en pintu is deur
Rusak is stuk en robek een scheur.
Kambing is geit en jago een haan.
Ajam is kip en pancuran een kraan,
Daun is blad en pohon een boom
Tidur is slapen en ngimpi is droom.
Nyonya is dame en tuan een heer
Sapi is koe en danau is meer
Gampang is gemakkelijk en berat is zwaar
Tangan zijn handen en rambut is haar,
Gigi zijn tanden en lidah de tong
Pundak je schouders en paru is long.
Meja is tafel en krosi een stoel
Sedikit is weinig en banyak een boel,
Ini is dit en itu is dat
Parit is sloot en lobang een gat.
Burung is vogel en buah een vrucht
Brani is durven en takut beducht.
Sèndok is lepel en pisau is mes
Bunga is bloem en botol een fles.
Piring is bord en makan is eten
Miring is scheef en tahu is weten.

pisang, durian, jackfruit, papaya, allemaal heerlijke tropische vruchten met de bijbehorende exotische geuren die onze gedachten terug voeren naar vervlogen tijden...

Zware maar mooie tijden die we zo graag wat vast willen houden en voor sommigen gaat dat heel ver....., zelfs na ruim 55 jaar nog!

Nog een Maleise les.....

Geen erg smakelijk onderwerp maar grappig dat dit zo op internet staat afgebeeld.

Het grote aantal foto's zal duidelijk maken dat ik langzamerhand door mijn privé verhalen heen ben uit onze Nieuw Guineatijd. Bij de volgende Nieuwsbrief wordt het 6 jaar dat ik probeer iets zinnigs op papier te zetten dat jullie ook nog boeit, zal dat de laatste worden?

Ik wens iedereen een hele mooie zomer en hoop de volgende keer wat meer nieuws over het voortbestaan van onze reünies te kunnen vermelden.

Jan.